

Ämmässuon ongelmiin puututtava

Arja Leppänen kirjoitti (HS 21.5.) tärkeästä aiheesta eli jätteiden synnyn vähentämisestä ja lajittelusta. Leppänen vaati kansalaisia vähentämään kertakäyttökulutusta ja siirtymään kestävään kulutukseen.

Kolumnin loppu on tullut kuitenkin kovin tutuksi. Leppänen päätyi opastamaan Ämmässuon lähistöllä asuvia lopettamaan kaatopaikkakeskittymän paisumisen vastustamisen ja keskittymään vain biohajoavan jätteen aiheuttaman ”löyhkän pitämiseen entistä tarkemmin kurissa”.

Sitähän täällä on koko ajan tehty, mutta vajavaisin tuloksin. YTV ei ole saanut kuitenkaan yrityksistä huolimatta mm. hajuhaittoja kuriin. On todettava, etteivät ympäristöviranomaiset ole heitä siihen todellisesti kovistelletkaan. Haittoja on päivitelty ja määräaikoja annettu, mutta ongelmat jatkuvat.

Vaihtoehdon puuttuminen Ämmässuolta antaa YTV:lle mahdollisuuden näperrellä ongelmien kanssa. Samaa ajattelutapaahan Leppänenkin vahvisti kolumnissaan: Ämmässuolle ei ole eikä tule vaihtoehtoa, joten asukkaiden kannattaisi lopettaa jätekeskittymän kasvun vastustaminen ja tyytyä tilanteeseen.

Näin emme aio kuitenkaan hyvätahtoisista neuvoista huolimatta tehdä. Meille ympäristön ja asukkaiden hyvinvointi on niin tärkeää. Ämmässuon jatkuva kasvu on pysäytettävä, koska toimintojen määrä ja laatu ovat ylittäneet ympäristön ja asukkaiden sietokyvyn. Sen kertaaminen, että uuden kaatopaikan valmistuminen vie kymmenen vuotta, ei ole muuta kuin vaihtoehdon toteutumisen pitkittämistä. Tästä päivästä eteenpäin kymmenen vuotta on vuoden lähempänä kuin vuoden kuluttua.

Ämmässuolle löytyy vaihtoehto, jos sitä halutaan. Pääkaupunkiseudun päättäjät eivät ole sitä aidosti halunneet – vielä. Me uskomme kuitenkin, että vaihtoehto löytyy, koska nykyinen Ämmässuolla ajaututaan jätepoliittiseen umpikujaan.

Aaro Harju
Filosofian tohtori
Ämmässuoliikkeen puheenjohtaja